

Consell Tributari

Expedient: 65/12

El Consell Tributari, en sessió de 17 d'octubre de 2012, coneixent de la reclamació presentada per la senyora MLLB, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- La interessada interposa, en data 27 de gener de 2012, reclamació prèvia a l'exercici de l'acció civil de terceria de domini contra l'ordre de busca i captura del vehicle .... que es segueix a l'expedient EX2010.... per deutes relatius a multes de trànsit i a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica per incompliment del pagament fraccionat dels deutes i en execució de la garantia de pagament constituïda per la societat mitjançant embargament preventiu sobre l'esmentat vehicle, al·lega que a pesar que en la Prefectura Provincial de Trànsit no consta la inscripció del vehicle al seu nom, la reclamant el va adquirir, en data 24 de febrer de 2009, mitjançant contracte privat de compravenda a la societat BT, SL, de la qual segons consta en el Registre Mercantil, la reclamant és sòcia única.

2.- A 7 de juny de 2012, la reclamant presenta en el Registre d'aquest Consell còpia de document privat de venda de 3004 participacions de les 3005 que constituïen el capital social de BT, SL, la reclamant es va quedar amb la número 3005. Segons el Pacte 4.1 "la presente compraventa podrá elevarse a público por las partes". Però en l'escrit pel qual s'aporta l'esmentat document consta que "la compravenda però, mai va ser elevada a públic, ja que aquest fet no té entrada al Registre mercantil donat que es tracta d'una SL".

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com a punt de partida per a l'enjudiciament de la present reclamació s'ha de significar que, segons s'indica en la mateixa, el document privat de compravenda del vehicle que la motiva "nunca llegó a inscribirse en la Jefatura Provincial de Tráfico". Per la qual cosa l'esmentat vehicle es presumeix de propietat de la mercantil BT, SL, a

nom de la qual figura inscrit en el Registre corresponent i de la que es diu el va adquirir la reclamant a 24 de febrer de 2009.

Segon.- Certament, com a Document 1 adjunt a la reclamació figura el contracte privat de compravenda. Però l'esmentat document privat només pot assortir efectes davant tercers des de la data de la presentació de la reclamació, segons el que disposa l'art. 1227 del Codi Civil, en virtut del qual *“la fecha de un documento privado no se contará respecto de terceros, sino desde el día en que hubiese sido incorporado o inscrito en un registro público, desde la muerte de cualquiera de los que le firmaron, o desde el día en que se entregase a un funcionario público por razón de su oficio”*; amb la conseqüència que el negoci jurídic incorporat al document no pot enervar les actuacions administratives efectuades amb anterioritat al dia 27 de gener de 2012, i, en particular les encaminades a l'embargament del vehicle BMW, matrícula ....

Tercer.- Amb més motiu importa subratllar, com ja ho va fer aquest Consell, a sengles informes recaiguts en els expedients 95/10 i 7/11, la doctrina establerta pel Tribunal Suprem sobre la finalitat del procés de terceria, entre altres, en Sentències de 29 d'abril de 1994 i 10 de maig de 1995, que ressalten que *“a diferencia de la acción reivindicatoria en la tercería de dominio no se trata de declarar ni recuperar el dominio de la cosa, sino que la finalidad institucional y única del proceso de tercería de dominio es la de liberar de un embargo bienes que han sido indebidamente trabados por no pertenecer al ejecutado, sino a un tercero extraño a la deuda reclamada, el cual ostenta la titularidad dominical con anterioridad a la traba del embargo, lo que supone, como exigencia ineludible, el examen de si el accionante tiene la condición de tercero y de si su adquisición fue anterior a la fecha en que se practicó el embargo administrativo que garantizaba el cobro del crédito por el ejecutante”*. En la mateixa línia es pronuncia la Sentència de 5 de març de 2008 quan proclama que *“el presupuesto de la tercería de dominio es que el tercerista sea verdaderamente un tercero, es decir, una persona distinta de la embargada, que sea el titular del derecho de propiedad de la cosa embargada. Si no es tal tercero, sino viene a ser la misma persona embargada, no tiene sentido la tercería por faltar este esencial presupuesto”*. I la mateixa Sentència, fent seus els pronunciaments de la de 5 d'abril de 2001, conclou que *“en aplicación de la meritada doctrina, tiene declarado esta Sala que no cabe sostener la prevalencia de la personalidad jurídica o la separación de patrimonios cuando se da una confusión de personalidades y patrimonios e inexistencia de*

independencia entre aquellas, hallándonos en realidad ante una mera configuración formal de dos sociedades que no son otra cosa que el desdoblamiento de una persona con fines fraudulentos rompiendo el principio de buena fe negocial”.

Quart.- L'aplicació al nostre cas de la doctrina jurisprudencial exposada seria, per si sola, suficient per desestimar la reclamació que ens ocupa, ja que consta en l'expedient nota informativa emesa a 21 de febrer de 2012 pel Registre Mercantil de Barcelona, segons la qual la senyora MLLB, és soci únic de la Societat Unipersonal BT SL, amb domicili social en ....., de Barcelona. Que coincideix, a més, amb el domicili de la reclamant que consta en els documents que ella mateixa acompanya amb els números 2, 3, 8, 9 i 10 a l'escrit presentat el dia 27 de gener de 2012, en el qual formula la seva reclamació.

Cinquè.- I no es pot invocar davant l'exposat el document de 17 de novembre de 2008, presentat en aquest Consell a 7 de juny de 2012, de venda per la Sra. LB del total de les seves participacions en el capital social de BT, SL. Doncs segons consta en el propi escrit de presentació de l'esmentat document, la compravenda “*però mai va ser elevada a públic (sic)*”, per la qual cosa manca de tota validesa i eficàcia, donat que l'art. 26.1 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada i l'art. 106.1 del Text Refós de la Llei de Societats de Capital aprovat per RD-Leg. 1/2010, de 2 de juliol, es mostren conformes en prescriure que “*la transmisión de las participaciones sociales así como la constitución del derecho real de prenda sobre las mismas, deberán constar en documento público*”. Al que es pot afegir que d'acord amb els arts. 34 i 112 de les lleis respectivament esmentades, “*las transmisiones de participaciones sociales que no se ajusten a lo previsto en la Ley o, en su caso, a lo establecido en los Estatutos no producirán efecto alguno frente a la sociedad*”.

Per tot això, i coincidint amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

DESESTIMAR la present reclamació.